

РЕШЕНИЕ

№ 5807

гр. София, 16.09.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в закрито заседание на 16.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

като разгледа дело номер **2915** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294-298 от АПК.

Образувано е по жалба на Б. Ж. Л. М.- изпълнителен директор на [фирма], срещу Постановление № 2/24.01.2013 г. на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, издадено на осн.чл.287, ал.1 от АПК. Постановлението се обжалва в частта му по т.2, с която на изпълнителния директор на дружеството е наложена глоба в размер на 1 000 лева седмично до изпълнение на Решение № 1362/31.05.2012 г. на КРС.

Жалбоподателят претендира незаконосъобразност на оспорения акт, поради противоречие с административнопроизводствените правила и материалния закон. В подкрепа на направените твърдения излага подробни доводи, като иска от съда да бъде отменена т.2 от оспорения акт.

Ответната страна – Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/, поддържа становище за неоснователност и необоснованост на жалбата, като излага подробни аргументи в подкрепа на твърденията си.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство, като подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, срещу акт подлежащ на оспорване.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

На обжалване по съдебен ред, съгласно чл.294 АПК, подлежат постановленията, действията и бездействията на органите по изпълнението. В конкретния случай орган по изпълнението по смисъла на чл.271 АПК е Комисията за регулиране на съобщенията, издала Решение № 1362/31.05.2012г., сочено като изпълнително основание.

Съгласно разпоредбата на чл.267 АПК на изпълнение по реда на Дял пети от АПК

подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс или в друг закон. Изпълнителните основания са изрично и изчерпателно посочени в чл.268 АПК - това са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение: индивидуални или общи административни актове; решения, определения и разпореждания на административните съдилища или споразумения пред административните органи или пред съда. Съгласно чл.287, ал.1 АПК при изпълнението срещу граждани и организации, когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника, органът по изпълнението налага при виновно неизпълнение глоба на задължения гражданин от 50 до 1000 лв. седмично, а на задължената организация - имуществена санкция от 500 до 10 000 лв. седмично, едновременно с глоба от 50 до 1000 лв. седмично на представляващите организацията, с изключение на упълномощените от нея лица. Глобите и имуществените санкции се налагат до изпълнение на задължението за определено действие.

В настоящия случай органът по изпълнението е приел, че Решение № 1362/31.05.2012г. на КРС подлежи на предварително изпълнение по силата на чл.35, ал.6, т.2 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/. С оглед това, до жалбоподателя е изпратена покана за доброволно изпълнение изх. № 04-04-207/05.09.2012 г., получена на 12.09.2012 г., в която е определен 14-дневен срок за предприемане на съответните действия. Предвид констатациите за липса на доброволно изпълнение, органът по изпълнението пристъпил към принудително такова, като с оглед характера на произтичащите от Решение № 1362/31.05.2012г., незаместими задължения, издал процесното постановление, с т.2 от което наложил на жалбоподателя в качеството му на изпълнителен директор на БТК АД глоба в размер на 1 000 лева седмично, едновременно с имуществена санкция в размер на 10 000 лева на самото дружество /т.1 от обжалваното постановление/, на основание чл.287, ал.1 АПК.

В преобладаващата си част оплакванията, изложени в жалбата касаят законосъобразността на Решение № 1362/31.05.2012г. , но този въпрос е извън предмета на настоящето производство касаещо законосъобразността единствено и само на Постановление № 2/24.01.2013 г., издадено по повод неизпълнението на цитираното решение.

Процедурата по принудително изпълнение на административни актове, регламентирана с АПК предвижда извършването на конкретно определени действия и в определена последователност, като всяко следващо е обусловено от извършеното предходно. В случай, че съдът отмени поканата за доброволно изпълнение, това ще повлече отмяна на извършените въз основа на нея действия по изпълнение на административния орган и обратното.

В настоящия случай е отправената покана за доброволно изпълнение, получена от жалбоподателя на 12.09.2012 г., като няма данни по делото същата да е обжалвана.

Следователно, при приемането на оспореното постановление не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Постановлението съдържа дължимите правни и фактически основания, позволяващи извеждането на волята на колективния орган да обвърже наложената санкция с неизпълнението на породените от изпълнителното основание задължения.

С определение N 2690 от 18.03.2013 г. по адм. дело № 2798/2013 г. на АССГ, 24-ти състав, съдът е отхвърлил искането на жалбоподателя за спиране на изпълнението на обжалваното постановление. Това определение е оставен в сила с Определение № 6745/17.05.2013 г. по адм.д. № 5710/2013 г. по описа на ВАС, VII отд.

При наличието на годно изпълнително основание по см. на чл.268 АПК, извършените от

ответника изпълнителни действия, обективирани в обжалваното Постановление № 2/24.01.2013г., са законосъобразни.

П. от комисията изпълнителен способ по чл. 287, ал. 1 от АПК съответства на естеството на неизпълнените задължения. Като субект на произтичащите от т. V.1.5.; т. V.2.3. и т. VI от Решение № 1362/31.05.2012 г. на КРС задължения само дружеството би могло да извърши дължимите действия за обезпечаване на изпълнението им, което определя и техният незаместим характер.

Отговорността на юридическото лице обуславя и приложимостта на реда за изпълнение спрямо изпълнителния директор в качеството му и на представляващ дружеството, по аргумент от разпоредбата на чл.287, ал.1, изр.1-во от АПК и предвидената там кумулативност при налагането на санкции.

Постановлението в оспорената му част налага, на основание чл. 287, ал. 1 от АПК, глоба в размер на 1000 лв. седмично (т. 2 от постановлението) на ИД на дружеството до изпълнението на цитираните по-горе задълженията от Решение № 1362/31.05.2012г- на КРС.

Обжалваното постановление е незаконосъобразно в частта относно размера на санкцията, тъй като органът по изпълнението не е изложил конкретни съображения, обосноваващи налагането на глоба, надвишаваща определения от чл. 287, ал. 1 от АПК минимум от 50 лв.

Съдът не може да замести мотивите на органа относно дължимият размер на санкцията, а отсъствието им препятства и съдебната проверка за спазването на установения в чл. 272, ал. 1, т. 1 от АПК принцип на съразмерност на изпълнението. При наличието на основание за налагането на глобата, пропускът да се мотивира нейният размер следва да бъде преодолян с определяне от съда на санкция в размер близък до предвидения в закона минимум.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното постановление следва да бъде изменено в частта относно размера на наложената глоба.

Воден от горното и на основание чл. 298, ал. 1 от АПК, Административен съд - София-град, 36-ти състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Постановление № 2/ 24.01.2013 г. на Комисията за регулиране на съобщенията в частта му по т. 2, като на основание чл. 287, ал. 1 от АПК намалява размера на наложената на Б. Ж. Л. М. в качеството му на изпълнителен директор на [фирма] глоба от 1 000 лв. на 100 (сто) лв. седмично.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ :